

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling tirsdag den 28. maj 2024.

Velkommen til generalforsamling efter endnu en sæson i Aalborg Kammermusikforening, som vi kun har grund til at være tilfredse med. Samarbejdet med Musikkens Hus i form af den underlige hybrid, Musikkens Kammerklub, har endnu en gang vist sit værd ved at gøre det muligt at stille et program på benene, der kvalitetsmæssigt kan matche, hvad man kan opleve i Europas store byer, om end i mindre format, kvantitativt set.

Antallet af faste medlemmer, som køber "hele pakken", er – mærkeligt nok – tilsyneladende låst fast et stykke under de hundrede – sådan har det været siden coronasæsonen, hvor vi lige rundede de hundrede medlemmer. I år har vi været 84 medlemmer mod 89 i forrige sæson. Til gengæld har vi haft et ganske godt salg af billetter til fuld pris til de enkelte koncerter, så publikum til koncerterne har ligget omkring 150-200, så måske skal vi bare være tilfredse med tingenes tilstand. Folk foretrækker åbenbart friheden til spontant at vælge til og fra fremfor rabatten på 40% på billetprisen, og det må vi vel så lade være sådan.

Sidste års generalforsamling fandt sted den 30. maj i et af Medborgerhusets mødelokaler. Undertegnede blev genvalgt som formand for endnu et år, og de to bestyrelsesmedlemmer, som var på valg, Vita Andersen og Erik Sandberg, blev genvalgt for to år. Som suppleanter til bestyrelsen valgtes Judith Blauw og Vita Kold.

Vi åbnede sæsonen 2023-2024 med et absolut højdepunkt: Vi havde fået del i den islandske stjernepianist, Vikingur Ólafssons verdensturné med Bachs Goldbergvariationer, som kort efter blev udgivet på CD på Deutsche Grammophon. Det blev en af de helt store oplevelser. Det geniale, men også krævende værk blev formidlet med stor autoritet og dyb koncentration i en over 70 minutter lang koncert uden pause, hvor publikum blev holdt i ånde fra første til sidste minut. Jeg husker ikke, hvornår jeg sidst har oplevet en så intens opmærksomhed og stilhed, jeg tror ikke der var et eneste host fra publikum den aften!

Den 4. november havde vi efter alt for mange år endelig igen besøg af vores eneste barokensemble af internationalt format, Concerto Copenhagen. En planlagt koncert i 2021 gik i vasken p.g.a. Corona; men nu kom de med et program, der fik sæsonstarten til at ligne et Bach-tema. Ensembles oboist, Antoine Torunczyk, som også ledede ensemblet denne aften, havde fået den ide at fortsætte rækken af Brandenburgerkoncerter med seks "nye" i form af egne orkestreringer af Bachs seks orgelsonater. Dette "indgreb" kan forsvares med, at Bach selv havde samme praksis: genbrugte tidligere skrevet musik i ny skikkelse i nye sammenhænge. Det blev en festlig aften med herlig musik, fremført med ensembles sædvanlige entusiasme og glød.

Den 20. november havde vi en koncert af mere lokalt tilsnit: vores egen koncertmester fra Symfoniorkesteret, Yana Deshkova, havde slået sig sammen med pianisten Amalie Malling, og de to topmusikere gav os en fin aften med César Francks store A dur sonate, der er så populær, at den findes i adskillige udgaver for andre instrumenter. Men her fik vi den "ægte vare", originalversionen for violin og klaver, som blev forløst på smukkeste måde af Yanas lyriske, fint fraserede spil og Amalie Mallings levende akkompagnement. Koncertens andet værk var den

anden af Carl Nielsens to violinsonater, et værk, der viser komponisten fra hans mere "kantede" side, men de to kunstnere var de bedst tænkelige ambassadører for dette sjældent hørte værk.

Når man holder lidt øje med det internationale musikliv, får man en klar fornemmelse af, at strygekvartetkunsten er i en virkelig blomstringsperiode. Der er et væld af strygekvartetter ude i Europa med vanvittigt dygtige unge og midaldrende musikere, der arbejder med at udvikle deres samspil til perfektion af balance, timing og frasering. Det gælder også den franske strygekvartet Quatuor Danel, som besøgte os den 22. januar. De er især blevet kendt for deres fokus på det russiske repertoire, og vi fik en aften med stor russisk kvartetkunst. Kvartetten er i gang med at give den polsk-russiske senromantiske komponist, Mieczyslaw Weinberg, en velfortjent renæssance, og vi fik en fremragende opførelse af den anden af hans 17 kvartetter, et for de allerfleste af os helt ukendt mesterværk, indrammet af Prokofievs første og Tchaikovslys tredje strygekvartet.

Vi har længe haft et genhør med den danske strygekvartet, The Nightingale String Quartet, på ønskelisten, og den 24. februar gæstede de os med et program, der var kurateret af komponisten Thomas Agerfeldt Olesen. Det var faktisk ham, der havde henvendt sig til os sammen med en håndfuld andre danske musikforeninger med forslag til et projekt, hvor en af hans strygekvartetter skulle spilles sammen med andre værker, som han havde valgt til at belyse den. Her blev Agerfeldt Olesens tredje strygekvartet, "Seven Angels" sat sammen med Rued Langgaards variationer over salmen "Mig hjertelig nu længes" og Robert Schumanns Strygekvartet nr. 3 i A dur. Komponisten var tilstede og introducerede sit stykke for publikum. Desværre havde vi ikke tænkt på at organisere en mikrofon, som kunne have hjulpet hans oplæg lidt bedre ud over rampen, men det blev en fin aften med et spændende program og et godt genhør med et veletableret dansk ensemble, som sidst spillede i Aalborg Kammermusikforening i 2012.

Vi har ofte haft en præsentation af unge danske klavertalenter på programmet, og dem er der faktisk også en hel del af. Vi kan nævne navne som Gustav Piekut og Emil Gryesten, som har gæstet os tidligere, og den 18. marts kom turen til den polsk-danske Filip Michalak, der er vokset op her i Aalborg og fået sin første videregående undervisning på MGK på Aalborg Kulturskole. Bortset fra introduktionen med tre af D. Scarlattis sonater, blev det den store, virtuose klavermusik fra 1800-tallet, der dominerede programmet, ikke mindst Chopin. Filips kærlighed til sit andet hjemland, Polen, afspejledes i en lang række polonaiser, men vi fik også César Francks monumentale Prélude, Choral et Fugue, alt sammen fremført med stor teknisk overlegenhed og engagement. Filip havde mobiliseret en stor skare af sin bekendtskabskreds, så det blev en aften med et velkomment tilskud af et ungt publikum.

Den 8. april sluttede sæsonen med et besøg af et af de absolutte topensembler på den europæiske musikscene, Camerata RCO, der er det hollandske Royal Concertgebouw Orchestras kammermusikvirksomhed, hvor musikere fra dette berømte orkester går sammen i skiftende grupper for at dyrke kammermusik. Vi havde besøg af en blæserkvintet, suppleret med bratsch og klaver, og det gav mulighed for et program med Mozarts såkaldte "Keglebanetrio" for klarinet, bratsch og klaver, omgivet af to værker for klaver og blæsere, nemlig Mozarts kvintet i Es dur og Poulencs Sekstet opus 100. Jeg var desværre forhindret i at overvære koncerten, men har kun hørt, at den så rigeligt levede op til alle de forventninger, man rimeligvis kan have, når nogle af verdens dygtigste musikere står på scenen.

Alt i alt endnu en vellykket koncertsæson, der som sagt kun har været mulig i kraft af vores samarbejde med Musikkens Hus, der er med til at sikre det økonomiske grundlag for vores tilbud af

koncerter i international topklasse og i øvrigt tager sig af alt praktisk med markedsføring, lokale, klaverstemning og den praktiske afvikling af de enkelte koncerter. Alt fungerer med forbilledlig perfektion lige fra administrationen til det altid venlige og servicemindede unge personale på gulvet ved koncerterne. Det vigtige samarbejde om programlægning med husets kunstneriske chef, Tecwyn Evans, har fungeret fuldstændig problemløst, vi har altid mødt stor imødekommenhed i forhold til vore ønsker og ideer, og han har altid bakket vore initiativer op. Vi vil savne ham på denne vigtige post, nu hvor han har valgt at finde et nyt job tæt på sin familie i Malmö, og vi vil gerne takke ham for det gode samarbejde i de knap fire år, han har siddet i chefstolen, og vi ser spændt frem til hvem hans afløser bliver.

Vi har for første gang oplevet flere afslag på ansøgninger til forskellige fonde, end vi har været vant til. Måske er det en tilfældighed, men vi lægger os i selen for fremover at opsøge sponsorer, vi ikke tidligere har forsøgt, og selvfølgelig ufortrødent blive ved med at søge også de sædvanlige, normalt meget generøse fonde, der plejer at støtte os. Men der er nogen, som aldrig svigter: Aalborg Kommune og Det Obelske Familiefond har været med i alle årene. Dem vil vi gerne sende en særlig tak for deres trofasthed, ligesom vi også vil udtrykke vores taknemmelighed over for de andre fonde, der har været med til at gøre den afviklede sæson mulig, nemlig William Demant Fonden, Lemvig-Müller Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Gudrun & Palle Mørchs Mindefond og Carl Nielsen og Anne Marie Carl Nielsens Legat. Uden hjælp fra dem ville intet af alt det, som denne beretning handler om, være muligt.

Vi ville som sagt gerne være flere faste medlemmer, men det skal ikke skygge for vores glæde ved og taknemmelighed over dem, der holder ved og sikrer, at vi stadig har en forening, der kan sørge for en folkelig forankring af den klassiske musikinteresse i et mere og mere professionaliseret kulturliv. Kort sagt: tak til vore trofaste medlemmer, som bakker os op og opmuntrer os med begejstrede kommentarer under og efter koncerterne. Tak også til mine kolleger i bestyrelsen for godt arbejde og hyggelige møder. Jeg vælger at tolke det sjældne behov for nyvalg til bestyrelsen som et udtryk for den gode samarbejdsånd, der præger vore møder. Tak for det hele!

Skørping d. 28. maj 2024
Bjarne Troelsen